

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Antal ügyvéd által képviselt felperesnek a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ alperes ellen vadászati ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. január 24. napján kelt K.27.600/2007/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság K.27.600/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a K.27.245/2005/6. számú ítéletében rögzítette, hogy a felperes azáltal, hogy az elejtett nagy vadat nem jelölte meg és az elejtés tényét az egyéni lőjegyzékbe sem vezette be, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény /a továbbiakban: Vtv./ 84. § /4/ bekezdése szerinti jogosulatlan vadászatot valósított meg.

Rámutatott azonban arra a bíróság, hogy a kiszabott vadvédelmi bírság mértéke és a vadászati engedély visszavonásának időtartama tekintetében a közigazgatási szervek határozatuk indokolásában nem rögzítették, hogy a mérlegelés során milyen szempontokat vettek figyelembe; erre tekintettel a bíróság az alperes felülvizsgált határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte, egyben előírta, hogy a megismételt eljárásban vegye számba azokat a körülményeket, amelyek a bírság mértéke, és a visszavonás időtartama szempontjából relevánsak, és azokat indokolásában rögzítse.

A megismételt eljárás során hozott 112-2/2006. számú közigazgatási határozattal szemben a felperes ismét keresettel élt a megyei bírósághoz.

A megyei bíróság a K.27.562/2006/5. számú ítéletével a határozatot ismételten hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

A másodszor is megismételt eljárás során az alperes a 04.3/1184/2007. számú határozatával az elsőfokú hatóság 65-15/2005. számú határozatát megváltoztatta, és 110.000 Ft vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte a felperest, a vadászjegyét 3 év időtartamra visszavonta; továbbá rendelkezett arról, hogy vadászjegyet ismételten csak a vadászvizsga újbóli letétele után válthat.

A felperes keresetében a határozat felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy az alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének továbbra sem tett eleget, a bíróság által előírt mérlegelési szempontokat sem vette figyelembe, nem tért ki arra, hogy mi a gyakorlat a vadászjegy visszavonásának időtartamában.

Álláspontja szerint a hatóság számos eljárási szabálysértést is elkövetett, így az eljárási határidőt túllépve hozta meg határozatát, eljárásával megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 1. § /1/ és /2/ bekezdését, 2. § /2/ bekezdését, 4. § /1/ és /2/ bekezdését, és 70. § /1/ bekezdését.

Ezen túlmenően súlyos eljárási szabálysértésként említi a Ket. 105. § /1/ bekezdésében foglalt súlyosítási tilalom megszegését.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a megyei bíróság az ügyben először hozott 27.245/2005/6. számú ítéletében megállapította azt, hogy a felperes a Vtv. 84. § /4/ bekezdésében meghatározott jogosulatlan vadászatot elkövette, így ezen jogkérdés vizsgálat tárgyát már nem képezheti.

Az alperes határozatában az ügyben alkalmazandó anyagi jogszabály, a Vtv. végrehajtási rendelete alapján megállapította, hogy a felperes a tényállásban rögzített mulasztásaival nem csak a jogosulatlan vadászatot követte el, hanem azáltal, hogy a vadelejtést a vadászati naplóban aláírásával nem hitelesítette; a Vtv. végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. /V. 4./ FVM rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 47. § /1/ bekezdése szerint a vadászat rendjét is megsértette.

Ezen jogszabálysértést már az elsőfokú határozat is rögzítette, azonban külön nem nevesítette; így helyesen járt el az alperes,

amikor a felperesi magatartás értékelése során a vadászat rendjének megsértését is külön figyelembe vette.

A Ket. 111. § /3/ bekezdésére és a Pp. 339/B. §-ára hivatkozással a megyei bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes az ügy szempontjából jelentős minden tényt feltárt, így ezen kötelezettségének eleget tett.

Az alperes fellebbezési jogkörben járt el. A másodfokú hatóságnak a Ket. nem írja elő kötelező jelleggel sem az ügyfél, sem a tanúk meghallgatását; ezért a megyei bíróság megállapította, hogy az alperes eljárási szabálysértést a meghallgatás mellőzésével nem követett el.

A perben rendelkezése állt közigazgatási iratok alapján megállapította, hogy a 30 napos elintézési határidőt a másodfokú hatóság nem tartotta be, azonban a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 31. számú állásfoglalása értelmében ez nem minősül olyan - az ügy érdemére kiható - súlyos szabálysértésnek, amely a határozat hatályon kívül helyezését eredményezné.

Úgy értékelte továbbá a megyei bíróság, hogy az alperes a mérlegelés során figyelembe vett szempontokat olyan körben rögzítette, hogy az a hatályon kívül helyező ítélet előírásainak is megfelelt.

A megyei bíróság a bizonyítékok mérlegelését is okszerűnek találta.

A Ket. 105. § /1/ bekezdésére történt felperesi hivatkozás kapcsán rögzítette a megyei bíróság, hogy a súlyosítási tilalom csak akkor áll fenn, ha az alkalmazandó anyagi jogszabály ezt előírja.

Tekintettel arra, hogy a Vtv. ilyen rendelkezést nem tartalmaz, az alperesnek lehetősége volt az elsőfokú határozatban megállapítottnál súlyosabb jogkövetkezményt alkalmazni.

Megállapította a megyei bíróság, hogy az alperes a jogszabályi keretek között az elkövetett cselekmény súlyával arányosan szabta ki a vadvédelmi bírságot, és vonta vissza a vadászati engedélyt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ket. 1. § /1/ és /2/ bekezdését és a Ket. Kommentár ezzel kapcsolatos előírását, a Ket. 2. § /2/ bekezdését, 4. § /1/ és /2/, valamint 70. § /1/ bekezdését.

Kifejtette, hogy a Ket. Kommentár ide vonatkozó része rögzíti, hogy tisztességesnek kell lennie a kifejezetten hátrányos jogkövetkezményekkel járó eljárásnak is.

Kifogásolta a felperes, hogy az alperes nem értesítette az eljárás megindításának időpontjáról, ezért a Ket. 70. § /1/ bekezdésében

előírtak alapján kellett volna cselekednie, amelyet ugyancsak elmulasztott.

Sérelmezte, hogy a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság által kiszabott vadvédelmi bírság összegét 100.000 Ft-ról 110.000 Ft-ra emelte fel, amely - álláspontja szerint - jogszabálysértő.

Hivatkozott a Ket. 111. § /3/ bekezdésében foglaltakra és e körben előadta, hogy a keresettel támadott határozat nem tartalmaz összehasonlító adatokat arra vonatkozóan, hogy a jogosulatlan vadászat esetén a vadászati hatóság milyen gyakorlatot folytatott a vadászjegy visszavonása tekintetében.

Kifogásolta, hogy a megismételt eljárás során a hatóság megsértette a Ket. 115. § /1/ és /4/ bekezdésében foglaltakat is.

Kirívóan jogszabálysértőnek tartotta, hogy egy 2005. január 6-án elkövetett szabálysértés miatt az eljárás az alperes helytelen jogértelmezése következtében több mint 3 évig tartott, és a súlyosabb bírságösszeg az utolsó - immár másodszor hatályon kívül helyezett - harmadik határozatban került kiszabásra.

Köztudomású, hogy az idő múlása minden esetben enyhítő körülményként értékelendő az eljárás alá vont javára, sajnálatos módon ezt a jogerős ítéletet hozó bíróság sem vette figyelembe.

Álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet, és az annak alapjául szolgáló közigazgatási hatósági eljárás a Ket. rendelkezéseiben foglaltakat, valamint a Pp. 206. § /1/ bekezdését sérti.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság megfelelő alapossággal feltárta az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett a megyei bíróságnak a felülvizsgált alperesi határozat jogszerűségére vonatkozó jogi álláspontjával.

A Legfelsőbb Bíróság megállapítása szerint az alperes a korábbi jogerős ítéletben foglalt, az új eljárásra vonatkozó iránymutatást, továbbá a Ket. rendelkezéseit is betartotta a másodszor megismételt eljárás során.

Az eljárási határidő túllépését helyesen minősítette a megyei bíróság az ügy érdemére ki nem ható, a felülvizsgált határozat hatályon kívül helyezését meg nem alapozó eljárási jogszabálysértésnek, és helyesen foglalt állást a Ket. 105. §-ában foglalt súlyosítási tilalom értelmezése tárgyában is.

Nem vitás, hogy a hatóság mérlegelési jogkörében döntött. A mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálata során a megyei bíróság a Pp. speciális rendelkezése (Pp. 339/B. §) alkalmazásával jogszerűen és megalapozottan járt el, helyesen értékelte és mérlegelte az e körben figyelembe vehető tényeket és körülményeket.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható. Ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte; ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Legfelsőbb Bíróság megállapítása szerint a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelt, a megyei bíróság részletes és okszerű indokát adta - a Pp. 221. § /1/ bekezdésének megfelelően - döntésének.

Az ügy érdemét illetően kiemeli a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperes többszörösen is megsértette a Vtv. szabályait - azt maga sem vitatta felülvizsgálati kérelmében -, tudnia kellett, hogy az elejtett vad jelölése, egyéni lőjegyzékbe való bevezetése, valamint szakszerű kezelése időigényes. Logikusan és okszerűen vezette le a megyei bíróság, hogy e körben nem életszerű a csőtörésre való hivatkozás, a történések időrendi összerendezése alapján. A felperes által a közigazgatási eljárás során előadottak kimentési okként nem értékelhetők.

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemben foglaltak kapcsán, hogy a megyei bíróság a jogerős ítélet meghozatala során nem alkalmazta a Ket. rendelkezéseit, így azokat

meg sem sérthette, a reá vonatkozó Pp. előírásainak betartásával járt el.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban igazolt perköltsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2009. február 25.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő